

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน วาระที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการ
การเลือกตั้งลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของตน ได้แก่ รายการเงินลงทุน
๓ รายการ รวมมูลค่า ๔,๗๘๐,๐๐๐ บาท

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความและสามารถใช้มาตรการบังคับทาง
การเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การแจ้งยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิมคือจำคุกไม่เกิน
หกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมาย
ที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง
แต่เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้
บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความ
มาใช้บังคับ ดังนั้น หากผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนด ๕ ปี นับแต่
วันกระทำความผิด คดีย่อมเป็นอันขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อ

ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโสง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ
เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓
การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งต่อผู้ร้องในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินให้ถูกต้องครบถ้วน
อันเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องถือว่าการกระทำความผิดดังที่ผู้ร้องอ้างเกิดขึ้น
ในวันดังกล่าว แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี แต่ก็
ปรากฏว่ายังไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาล ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่งมาศาลและได้รับการประกันตัวไปเมื่อวันที่
๒ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว คดีส่วนอาญาจึงเป็นอันขาดอายุความ และมีผล
ให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖)
จึงไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง
ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของ
ผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในฐานะ
พลเมืองของรัฐซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา ศาลจะมีอำนาจบังคับใช้มาตรการ
ดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อได้วินิจฉัยชี้ขาดคดีในส่วนอาญาแล้ว การที่กฎหมายกำหนดให้มาตรการบังคับทาง
การเมืองรวมเป็นส่วนหนึ่งของคดีอาญาเช่นนี้ ย่อมไม่อาจแยกออกจากการวินิจฉัยความผิดทางอาญาได้
และต้องถือว่าเป็นโทษที่เกี่ยวเนื่องกับโทษทางอาญา การใช้มาตรการบังคับทางการเมืองดังกล่าว จึง

ต้องอยู่ภายใต้บังคับกำหนดอายุความทางอาญาด้วย เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปแล้ว ย่อม
ไม่อาจนำมาตราการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ และไม่จำต้องวินิจฉัย
ปัญหาข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

พิพากษายกคำร้อง.

นายเสรี เพศประเสริฐ

นางสาวสุริกานต์ มีจุล

นายสุนทร เฟื่องวิวัฒน์

นายกิตติพงษ์ ศิริโรจน์

นายพิชัย เพ็งผ่อง

นายกษิตศ มงคลศิริภักธา

นายชัยยุทธ ศรีจำนงค์

นางสาวบุญมี ฐิตะศิริ

นายประทีป ดุลพินิจรรมา

